

Таковий единъ безъ сомнѣніе бѣ и Архидіаконъ Григорій, за кого-то Г. Боре казва че ся обучи въ Римски-те училища.

Като дойде, или по добръ да речемъ, като ся призва отъ Латински-те калугеры, кои-то го управляваха въ Константинополь тойзи Архидіаконъ, намѣри прибѣжище при тѣхъ у Пера (Беолу). Ако повѣрваме, че той діаконъ воистинну, какъ-то казва Г. Боре бѣ племянникъ Іерусалимскаго патріарха, вѣроятно е, понеже онъ загубилъ бѣше надежда-та да наслѣди стрыка си, и си умрази на народъ-атъ си, вѣроятно е, думамъ, на отчаяніе-то си да е поискалъ, съ кой начинъ може да повреди и стрыка си и народъ-атъ си. Изрече убо предъ посланницы-те онова, що казва Г. Боре. По злосчастію обаче твердо просто (безумно), какъ-то и за рѣчь-та Зафиринъ дума, че Архидіакона непромѣнилъ вси-чкій Вѣтхій записъ, но на мѣсто Насара писалъ руми. Благодаримъ Г-на Боре; впрочемъ записа существоваше отдавно, и токмо една рѣчь ся промѣни отъ Архидіакона. Все едно ни струва, понеже Руми и Насара исто-то значе. Ако пишеше Насара а не Руми, пакъ ся доказва, че Пророкъ-атъ познаваше Грекъ-атъ патріархъ по онова время за патріархъ на вси-те у Свята-та земля христіяны, и за законенъ притяжатель на-Святы-те мѣста. Истина, явно свидѣтельствуемо е, защото пребывава